

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/2343-12>

Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті від 3 червня 2014 року URL

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1304-18>

Господарський процесуальний кодекс України від 6 листопада 1991 року URL

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12>

REFERENCES

The Code on Bankruptcy Procedure in Ukraine URL

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19>

On Restoring a Debtor's Solvency or Recognizing It Bankrupt 14.05.1992 URL

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/2343-12>

On Moratorium on Seizure of Property of Citizens of Ukraine Provided as Security for Foreign Currency Loans 03.06.2014 URL

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1304-18?lang=en>

Commercial and Procedural Code of Ukraine 06.11.1991 URL

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12>

Petrushchenko Iryna

The main innovations of Code on Bankruptcy Procedure in Ukraine

The author analyzes the norms of the new Code of Ukraine on bankruptcy procedures, as well as the main innovations that were embodied in it. It is concluded that the Code, with the exception of some discussion questions, answers to which law enforcement practice will give, is a perfectly completed act of modern legislation and corresponds to the global trends in bankruptcy.

Key words: code, bankruptcy, solvency, debtor, creditor, self-bankruptcy.

Петрущенко І.Л.

Основные новеллы Кодекса Украины процедур банкротства

Автор анализирует нормы нового Кодекса Украины по вопросам процедур банкротства, а также основные новеллы, которые были в нем воплощены. Сделан вывод, что Кодекс, за исключением некоторых дискуссионных вопросов, ответы на которые даст правоприменительная практика, является вполне совершенным актом современного законодательства и соответствует мировым тенденциям в вопросах банкротства.

Ключевые слова: кодекс, банкротство, платежеспособность, должник, кредитор, самобанкротство.

УДК 341.123

ПРОБЛЕМА МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ПРОЦЕССА УРБАНИЗАЦИИ

Федоренко Татьяна Николаевна, канд. юрид. наук, доцент

Национальный университет кораблестроения имени адмирала Макарова

Украина, Николаев

orcid.org/0000-0003-4603-2211

Аннотация. *Исследуется формирование современной парадигмы развития городов на основе анализа правовых актов ООН-Хабитат.*

Ключевые слова: *урбанизация, декларации ООН-Хабитат, городское управление.*

1. Урбанизация является одним из универсальных исторических процессов, отображающих уровень цивилизованности тех или иных обществ. Урбанизация (от лат. urbs – город) означает процесс повышения роли городов в развитии общества, который охватывает социально-профессиональную, демографическую структуру населения, его образ жизни, культуру, размещение производительных сил, расселение и т. д. [1, с. 706].

Характеризуючи урбанізацію, акцентують увагу також на кількісному аспекті даного явища, а саме: підкреслюють, що урбанізація – це соціально-економічний процес росту міст, міського населення, поширення міського способу життя [2, с. 559].

Процес урбанізації має певні хронологічні рамки, з впевненістю можна утверджувати, що інтенсифікація урбанізації припадає на ХІХ століття, в нинішній період вона набула «взривного» характеру і пов'язана з індустріалізацією і глобалізацією розвиваючихся країн.

В матеріалах ООН ІІІ тисячоліття називають урбаністическим: ООН-Хабітат прогнозує, що населення світу до 2030 р. досягне 8 млрд. осіб. (в 2000 р. налічувалося 6 млрд. осіб.), відповідно міське населення збільшиться з 2,9 до 4,9 млрд. осіб, т. є. його частка складе 61% і раніше всього найвищі темпи урбанізації будуть характерні для країн з низьким рівнем економічного розвитку [3; 4].

2. ООН, погоджуючись з актуальністю даного явища, створила в період 1976–1978 років програму Організації Об'єднаних Націй по населених пунктах (ООН-Хабітат, англ. The United Nations Human Settlements Programme, UN-HABITAT).

Важким етапом розвитку програми стало прийняття на Стамбульській конференції в 1996 році Декларації про населені пункти. В першому пункті даного політико-правового акту були затверджені універсальні цілі діяльності ООН-Хабітат ІІ – забезпечення належного житла для всіх і перетворення населених пунктів в більш безпечні, здорові, придатні для життя, справедливі, стійко розвиваючіся і продуктивні місця проживання [5].

Масштаб проблеми підкреслює максимально широкий коло учасників Стамбульської конференції, серед них: держави-члени ООН, спостерігачі від Палестини, асоційовані члени регіональних комісій, секретаріати регіональних комісій, органи і програми ООН, спеціалізовані установи і пов'язані з ними організації, велика кількість неправительствених організацій.

Програма ООН-Хабітат по сприянню стійкому розвитку населених пунктів, реалізується, раніше всього, за допомогою роз'яснювально-пропагандистської роботи, виробки політики, нарощування потенціалу, накоплення знань і зміцнення партнерських зв'язків між урядами і громадянським суспільством [6].

3. В межах програми ООН-Хабітат реалізується два основні напрями, яким відповідають дві основні загальносвітові Глобальні кампанії, а саме:

1) *забезпечення належного житла для всіх* – Глобальна кампанія по забезпеченню гарантій володіння житлом. Ця кампанія призначена для сприяння урядам в виконанні зобов'язань по забезпеченню «належного житла для всіх» – одного з головних пунктів Повестки дня Хабітат. Вона визначає забезпечення правових гарантій проживання як найважливіший фактор стійкої стратегії в області житла і необхідний елемент сприяння здійсненню права на житло. Кампанія призначена активізувати стратегію в області житла, сприяючу правам і інтересам бідного населення, визнаючи, що в більшості випадків бідне міське населення само забезпечує себе житлом. Вона також сприяє правам і ролям жінок в успішній політиці в області житла;

2) *стійке міське розвиток* – Глобальна кампанія в області управління міським господарством. Во багатьох містах погане управління і невірна політика призводять до погіршення якості навколишнього середовища, зростанню бідності, зниженню темпів економічного зростання і соціальної ізоляції. Ця кампанія направлена на підвищення місцевого потенціалу для раціонального міського управління – оперативного, ефективного реагування на міські проблеми демократично обраними і підконтрольними місцевими органами влади, діючими в співпраці з громадянським суспільством. Кампанія робить акцент на досягненні інклюзивності, задоволенні потреб соціально виключеної міської бідності і на сприянні участі жінок в прийнятті рішень на всіх рівнях [6].

Програма ООН-Хабітат корелюється з іншими актами ООН і, раніше всього, з Декларацією тисячоліття 2000 року [7] і Декларацією стійкого розвитку на період до 2030 року, в якій проголошується, що стійке міське розвиток і управління мають велике значення для якості життя людей. З тим щоб сприяти зміцненню єдності громад і підвищенню особистої безпеки їх членів, а також стимулювати інноваційну діяльність і зайнятість необхідно співпрацювати з місцевими властями і громадами в справі модернізації і планування міст і населених пунктів. Також в Декларації планується послабити негативний вплив міської діяльності і хімічних речовин, які шкідливі для здоров'я людей і навколишнього середовища, в тому числі за допомогою екологічно продуманого регулювання і безпечного використання хімічних речовин, скорочення і рециркуляції

отходов и более эффективного использования водных и энергетических ресурсов. Подчеркивается стремление свести к минимуму воздействие городов на глобальную климатическую систему, планируется учитывать демографические тенденции и прогнозы в национальных стратегиях и мероприятиях по развитию сельских и городских районов [8].

Новая программа развития городов была принята на Конференции Организации Объединенных Наций по жилью и устойчивому городскому развитию (ООН-Хабитат III), которая проходила в городе Кито, Эквадор, с 17 по 20 октября 2016 года. Она также была одобрена на 68-м пленарном заседании Генеральной Ассамблеи Организации Объединенных Наций 23 декабря 2016 года. Отмечается, что в подготовке Новой программы по развитию городов приняли участие не только страны-участники, межправительственные организации, Программа Организации Объединенных Наций по населенным пунктам (ООН-Хабитат) и другие программы, агентства и фонды ООН (более 40), но и 200 экспертов, входящих в 10 Групп по развитию стратегических мер, и 20 организаций, возглавляющие эти группы; 16 групп-партнеров, входящих в состав Генеральной Ассамблеи Партнеров (General Assembly of Partners – GAP); тысячи субнациональных и местных органов управления, представленных Глобальной Целевой Группой Региональных и Местных Правительств (Global Taskforce for Local and Regional Governments – GTF); а также 197 стран-участниц; более 1100 организаций и 58000 сообществ [9].

Новая программа развития городов представляет смену парадигм, основанную на научных достижениях урбанистики, она базируется на стандартах и новых принципах планирования, строительства, развития городов, управления ими и улучшения состояния городских районов в соответствии с пятью главными компонентами реализации Программы: национальные стратегии развития городов, городское законодательство и нормативные требования, городское планирование и проектирование, местная экономика и муниципальные финансы, и адаптация Новой программы развития городов к местным условиям. ООН-Хабитат III рассматривают как ресурс для осуществления этого нового видения не только для правительств всех уровней, начиная от национальных до местных правительств, общественных организаций, частного сектора, разных групп представителей, но и всех, кто считает город и городское пространство своим домом [9].

В Новой программе развития городов выполнение изложенных обязательств по осуществлению преобразующих изменений потребует разработки на национальном, субнациональном и местном уровнях, способствующих этому стратегических принципов, интегрированных на основе коллективного планирования и регулирования городского территориального развития, и наличия эффективных средств осуществления, дополняемых международным сотрудничеством, а также усилиями по созданию потенциала, включая обмен информацией о передовом опыте, политических мерах и программах между правительствами на всех уровнях. И в этой связи предлагается международным и региональным организациям и органам, в том числе входящим в систему Организации Объединенных Наций и являющимся участниками многосторонних природоохранных соглашений, партнерам по развитию, международным и многосторонним финансовым учреждениям, региональным банкам развития, частному сектору и другим заинтересованным сторонам укреплять координацию своих стратегий и программ городского и сельского развития, с тем чтобы обеспечить применение комплексного подхода к устойчивой урбанизации, уделяя первостепенное внимание осуществлению Новой программы развития городов.

Учитывая объективную и глобальную тенденцию урбанизации, отметим, что в актах ООН-Хабитат реалистично указывается на то, что управление ситуацией требует сильных институтов на местах, мотивированного персонала, нельзя добиться желаемых результатов в области развития только с помощью децентрализации и реформирования населенных пунктов; в то же время многие местные органы власти лишены людских ресурсов для удовлетворения насущных потребностей; ввиду этого профессиональная подготовка и наращивание потенциала представляют собой важные инвестиции в будущее устойчивое развитие наших городов [10]. Ориентиром для анализа развития украинских городов может служить глобальный рейтинг Global Power City Index, к слову, Восточная Европа, не только города Украины, практически не представлены в Global Power City Index. Global Power City Index проводит ранжирование городов по функциональным критериям, а именно: состояние экономики, оценка сферы академических ресурсов, общекультурный фон, инновации, культурное взаимодействие [11].

Литература

1. Философский энциклопедический словарь. – М.: Сов. Энциклопедия, 1983. – 840 с.
2. Соціологія: підручник для студентів вищих навчальних закладів / За ред. В. Г. Городяненка. – К.: Видавничий центр «Академія», 2005. – 560 с.

3. Социология города. Электронная хрестоматия по курсу. Автор-составитель: канд филос. наук, доцент Полюшкевич О. А. – Иркутск, 2015. URL: http://socio.isu.ru/ru/chairs/krs/sotrudniki/index/_-.pdf
4. Financing Urban Shelters Global Report of Human Settlements. 2005. UN-HABITAT. 2005. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=0mGfxDIBelkC&pg=PA240&lpg=PA240&dq=Financ>
5. Доклад конференции Организации Объединённых Наций по населённым пунктам (Хабитат II). URL: <https://undocs.org/ru/A/CONF.165/14>
6. UN Habitat. URL: <https://www.un.org/ru/ga/habitat/>
7. Декларация тысячелетия Организации Объединённых Наций. Принята резолюцией 55/2 Генеральной Ассамблеи от 8 сентября 2000 года. URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/summitdecl.shtml
8. Декларация устойчивого развития на период до 2030 года. Резолюция, принятая Генеральной Ассамблеей 25 сентября 2015 года. URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/summitdecl.shtml
9. Новая программа развития городов. Организация Объединённых Наций A/RES/71/256*. URL: http://www.un.org.ua/images/Новая_программа_развития_городов_русс.pdf
10. Укрепление учебных заведений. Программа ООН по населённым пунктам. ООН-Хабитат URL: https://www.un.org/ru/ga/habitat/training_institutions.shtml
11. Global Power City Index 2018. Institute for Urban Strategies. The Mori Memorial Foundation. URL: http://mori-m-foundation.or.jp/pdf/GPCI2018_summary.pdf

Fedorenko Tetiana

The problem of international and legal regulation of urbanization process

Annotation. Formation of modern paradigm of cities development was researched based on legal acts UN-HABITAT analysis.

Keywords: urbanization, UN-Habitat declarations, urban governance.

Федоренко Т. М.

Проблема міжнародно-правового регулювання процесу урбанізації.

Анотація. Досліджується формування сучасної парадигми розвитку міст на основі аналізу правових актів ООН-Хабітат.

Ключові слова: урбанізація, декларації ООН-Хабітат, міське управління.